

**AZ ÓKORTUDOMÁNYI TÁRSASÁG 41. ALKALOMMAL MEGRENDEZETT
ÁBEL JENŐ ORSZÁGOS LATIN VERSENYÉNEK ELSŐ FORDULÓJA**

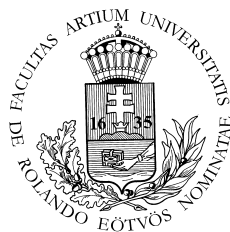
A maiores (9-11. oszt.) kategória tétele

(2005. február 11. 10-13^h)

Humoros anekdota Enniusról és Nasicáról

Retorikai mesterművében, a *De oratore*-ban Marcus Tullius Cicero a szónoklattan fontos elméleti és gyakorlati kérdései között a szellemességet, a humort is tárgyalja: ezek hiányában szerinte senki sem lehet ideális szónok. Felsorolja a vicc, a humor, szellemesség fajtáit, példákkal együtt. Ezek között kapott helyet a következő történet, mely Quintus Enniusszal, a költővel (Kr.e. 239-169) és Scipio Nasicával, a Kr.e. 191-es év consulával esett meg.

Valde ridentur¹ et² — hercule — omnia, quae a prudentibus per simulationem subabsurde salseque³ dicuntur. Ex hoc genere⁴ est etiam illud⁵ Nasicae. Qui cum ad poetam Ennium venisset, eique ab ostio quaerenti⁶ Ennium⁷ ancilla dixisset domi non esse, Nasica sensit illam⁸ domini iussu dixisse et illum⁹ intus esse. Paucis post diebus cum ad Nasicam venisset Ennius et eum ad ianuam quaereret, exclamat Nasica se domi non esse. Tum Ennius "quid? ego non cognosco vocem – inquit – tuam?" Hic¹⁰ Nasica: "homo es impudens: ego, cum te quaererem, ancillae tuae credidi¹¹ te domi non esse, tu mihi non credis ipsi¹²?"

¹ *ridentur* : ti. *a nobis* (értsd: *a nobis audientibus*)

² *et* : itt: *is*

³ *-que* itt: *de*

⁴ *genus –eris* n. : faj(ta), nem

⁵ *illud Nasicae* : Nasica híres válasza (ti. Enniusnak)

⁶ *ei.. quaerenti* : ti. *Nasicae*

⁷ *Ennium* : *quaerenti*-hez *is* tartozik!

⁸ *illam* ti. *ancillam*

⁹ *illum* : ti. *Ennium*

¹⁰ *Hic* : adverbium

¹¹ *credo* 3 : (el)hisz valakinek (dat.)

¹² *mihi... ipsi* : összetartozik